

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ετος Ζ' Ἀπρ. 609-

Ἰδιοκτήτης — Διευθυντής **Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ**

Πέμπτη 7 Νοεμβρίου 1929

ΟΙ ΖΩΣΙΜΑΔΕΣ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ αὐριανοῦ ἐτησίου

Μνημοσύνου των

Οἱ Ζωσιμαῖοι! Ἐὖ μεγα-
λότερον καὶ τὸ ἀρχαιότερον
ὄνομα, μετὰ τοῦ τῶν μεγάλων
εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος,
πρὸ καὶ μετὰ τὴν παλιγγε-
νεσίαν αὐτῆς καὶ ἰδιαιτάτα
τῆς πόλεως ταύτης, τῶν Ἰω-
αννίνων, καὶ οὐ αὐτῆς ὁλο-
κληροῦ τῆς Ἑπεύρου ἐφ'
ἧς ἐξῆκκλυουσὺν αἱ μεγάλα
αὐτῶν εὐεργεσίαι μέλαι σή-
μερον καὶ ὅλ' ἐξῆκκλυουσὺν
αὐτὰς εἰς αἰῶνας τοῦ
ἄπαντα, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπάρχῃ
Ἑλλάς καὶ Ἑλληνισμός.

Ἐξ ἀδελφοῦ ὁμομητόρου καὶ ὁμοπατρὸς, Μιχαήλ, Νικόλαος, Ἀναστάσιος, Θεοδόσιος, Ζωῆς καὶ Ἰωάννης, ἐξ ὧν ὁ τελευταῖος, Ἰωάννης, ἀπεθίωτεν ἐν μικροῦ ἡλικίᾳ, γεννηθὲς τὸν ἐν τῷ εὐαγγελιστῇ χωρὶ τοῦ Γερμανέου, τὸ ὅπου ἐκ τῶν Ἰωσιμῶν ἐγέννησε καὶ τὸν ἄλλον Ἰωαννὸν ἰερεῖα-
την, τὸν Ζωῆν ἱεραπλάνην, τὸν Στρατηγὸν τῆς Ἰσπανίας, τοὺς μεγάλους διδασκάλους τοῦ Γένους Ἰωαννοῦ τοῦ Ἀσώπιου, Φιλητῶν, καὶ καὶ τὸν ἱστορικὸν συγγράψας Ἀναστασίον Σινελλήριον τῶν ἱεροκλήτων Ἰσων τῶν Ἀνδρῶν τοῦ 1821, ἐκ τῶν Ἀναστασίον Γούδων, πικτόν τοῦ νουάρχου Μιχαήλ Γούδου, πάντες, λοιπὸν, κυρίως ἀδελφοί, γεννηθέντες, κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀλῆ-πασίχ, ἐν τῷ, ὡς εἶρηται χωρίῳ τοῦ Γερμανέου, τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων, καὶ ἐγκαταστάτες κατ' ἀρχὰς ἐν Ἰωαννί-
ναις, ἐνθα ἦτο ἐγκατεστημέ-
νος ὁ πατήρ, μετερχόμενος τὸν ἔμπειρον, ἐξ ἐκείνου ἦ-
εις τὰς τότε ἐθνικὰς Σχο-
λὰς, τὴν Μητροπολίτην καὶ τὴν Μπαλάνειον, εὐρισκόν-
τες δὲ ἐνταῦθα τὴν μὲν κύ-
κλον τῆς δοχτεῶς των μι-
κρόν, τὴν δὲ διαιμανήν των ἐπικίνδυνον, εἰς αὐτῆς ἐξ-
σκηυμένης τότε μεγάλῃς τυ-
ραρίας ὑπο τοῦ Ἀλῆ-πασίχ,
ἐδοκίμει εὐταχὺ ὁ εἰς μετὰ τὸν
ἄλλον καὶ οὐ πέντε ἀδελφοί
εἰς τὴν Μόσχην, ἥ ὁποία εἰ-
χεν ἀποδοῖ τὴν τὴν κορυφὴν
ὅλων τῶν διψώτων ελευ-
θερίαν ἑλληνικὴν ἐκ πάσης
γῆς ἑλλαδικῆς.

Ἐκεῖ, εἰς τὴν Μοσχὴν τὰ
μεγάλᾳ τέχνᾳ τῆς Ἡπε-

ρου, οἱ πάντες Ζωσιμαῖδες ἐ-
πλούτισαν τιμῶς, διὰ τῆς
μεγάλης τῶν ἐμπορικῆς τοῦ
φυῶς, τῆς μετὰ τὸ τῶν ἀλη-
θινῶς ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ
ἀλληλεγγύης καὶ πρὸ πάν-
των διὰ τῆς αὐστηροῦς ἡπει-
ρωτικῆς ἐγκρατείας καὶ οὐ
κοιτητικῆς, καὶ ἀντὶ τῆς νύμ-
φευτοῦ καὶ νῆς ἰδιοῦσιν οὐ
κοινοῦντες, ἀφιερωσιν ἐνυ-
πνίως εἰς τὴν στένουσιν τὴν
Ἑλλάδα, ὑπὸ τὴν ζυγὸν τῶν
Τούρκων καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ
Ἀλῆ-πέισιν, ὅστις ὑπῆρξε
στυγερῆς τῆς ἡπειρώτου, τῆς
νοτίης Ἀλβανίας, τῆς νο-
τιοδυτικῆς Μικεδονίας τῆς
Θεσσαλίας τῆς Στερεᾶς Ἑλ-
λάδος καὶ τῆς ἀιολοπονησίου
πλή, τῆς ἑκπαχικῆς νοτίου
Μανης.

"Εἰ μὴ τῇ ἐξουσίᾳ τῆς Θεο-
 λικῆς ἐκτελεσέας, ἔργον καὶ
 τοῦ τῆς ὁμοεγγύων ἀπαπει-
 ρωτῶν ἐκ τῶν διεκρινέντων
 ἐν Κωιτῆ, τοῦ Πωιννέτου
 Παιακίλωφ καὶ τοῦ Ἀρ-
 ου Ζακουρῆ, οἱ Ζωιμαῖδες
 ὑπῆρξαν οἱ πρότεροι εἰς χοῦ
 μακροφωγίᾳ τῆς. Ἐκτοτε οἱ
 μεγγύων οὗτοι ἀπαπειρω-
 τῶν καὶ τῶν χορηγητῶν
 τῶν καὶ τῶν ἐκτελεσέντων
 ἔργον, εἰς τοὺς ὁμοεγγύων
 ἐκτελεσέντων αὐτοὶ ἀφωγῶν
 ἐκ τῶν ἀφωγῶν καὶ ἀφωγῶν.

Ἰκύντα τὴν ἐπιτοχὴν τῆς ἀκριβοῦς τοῦ Ζωσιμάδου, εκτός των Ἑκκλησιαστικῶν βιβλίων, ἄλλα ἐξεβλήθησαν ἐκ τοῦ ἐκδόματος τοῦ υπογράφεοντος τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, — καὶ τοῦτο ὑπὸ ἡπειρωτῶν κληρικῶν, ἢ οὐκ ἐκ τῶν ἑλλήνων τοῦ Σιναίου καὶ τοῦ Θεοδοίου, οὗτοι σφαιροῖν ἐν τυποῖν διέβλεπον ὑπερήφανοί· τὴν νοσηλληνικὴν γλώσσαν. Τὴν ἑλλησιν τούτην μέγα οὐκ ἐξωστρέψαντες ἐθελοπίστευσαν πρὸ καὶ μετὰ τὴν μεγάλην ἐθνεγεροσίαν τοῦ 1821 καὶ διὰ τῆς μεγάλης Ἑθνικῆς διέλιθομένης «τῶν φιλομουσίων» Ζωσιμάδου, ὥς ἀπεκλινοῦν ἐν τότε οὕτοι παρὰ σύμπτωτος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀριθμοσῆς ὑπὲρ τοῦς 20 ὀγκώδεις τόμους ἐκ φιλολογικῶν, γραμματικῶν, ιστορικῶν, μαθηματικῶν, φυσικῶν καὶ χημικῶν διβλίων αὐτὰ τέτοια πρῶτα ἔχουσιν τὸ ἀφυγκιστικό φῶς τῆς Παίδειας εἰς τὴν κοινῶς μενομένη ἀκόρη.

ληνισμὸν.

(1) κατὰ λόγον τῶν ἀγαθο-
 εργῶν παροχῶν τῶν Ζωπι-
 μάδων εἶναι πολὺ μακρό-
 τερος διαφεύγει τὰ ὅρια τοῦ
 ἁρμοστικῆς τὴν ἔκτασιν
 ἐφημερίδος, οὐκ ἡ ἡμετέρα,
 καὶ περιστοιχίζομεθα εἰς τι-
 μέαν. Ἐργον τῆς ὑπὸ τῶν με-
 γάλων τούτων εὐεργετῶν
 τῆς Ἑπειρου ἰδρύσεως καὶ
 προκηρύξεως τῆς γενο-
 ρῆς Ζωπιμαχίας Σολῆς, ἡ
 ὁποία μεταλαμβάνουσα τὸ
 φῶς τῆς ἑλληνικῆς ἱστορί-
 ας εἰς τὴν Ἑπειρον καὶ διὰ
 τῆς Ἑπειρου, εἰς ὅλην κλη-
 ρον τὴν Ἑλληνισμῶν, διου-
 λεύοντα καὶ εὐεργετῶντα,
 διὰ τῶν Ἑπειρωτῶν διδασ-
 τῶν.
 Ἐκ τῆς τῆς ἰδρύσεως
 τῶν Ἑπειρωτικῶν, καὶ
 καὶ τὰ λεγόμενα Σπιτάλια.
 Ἐκ δὲ τῶν περιστοιχισμῶν
 τῶν τῶν μεγάλων κλη-
 ρικῶν τῶν μεγάλων
 νύκτων καὶ τῶν Ζωπι-
 μάδων συντηροῦντο καὶ συν-
 τηροῦντο ὅλα τὰ δημοσι-
 ακά Σχολεῖα τῆς πόλεως καὶ
 τὸ Νοτικῶν Χριστιανικῶν
 στήλη καὶ τὸ θεμέ-
 λιος λίθος νέας Ζωπιμαχίας
 Σολῆς ἐν τῇ συνοικίᾳ τῆς
 Αὐτοῦ τῆς πόλεως με-
 αῖον, ἐπὶ τῷ τελευτημένῳ
 ἐτησίῳ Μνημύσῳ τῶν
 ἡ ὁποία ὅλα εἰς τὴν πόλιν
 περὶ τὰ δὴ ἐκτετατῶν
 ὁρισμῶν.

Ἡ δὲ Ἡπειρος καὶ ἰδιῶς
 ἡ πόλις τῶν Ἰωνινέων τι
 πρότεφεν εἰς μνήμην τῶν
 μεγάλων τοῦτω· εὖεν γὰρ τῶν
 τῆς· οὐδὲν ἀπλῶτα· Ἡ
 εἰς ὁ κηπύριον τῆς Ζωσι-
 μακίης Σχολῆς προτομή τοῦ
 τελευταίου τῶν Ζωσιμαδῶν
 ἐστήθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς
 τοῦ Ζωσιμαίου ἐκκληροδοτή-
 ματος, ὁκπάνη αὐτοῦ τοῦ-
 του τοῦ ἐκκληροδοτήματος,
 ἐπίσης δὲ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐ-
 τῶν πελωμένων ἐν τῷ Μη-
 τροπολιτικῷ Νυφῷ ἐτήριον
 Μνημόσυνον. Ἀλλ' ἡ Ἡπει-
 ρος καὶ ἰδιαιτέρως αἱ Ἰωνι-
 νικαὶ τι πρότεφεν ὑπὲρ τῆς
 μνήμης τῶν Ζωσιμαδῶν· Ἡ
 πικναλισθονομένη· Ἐπὶ τῇ
 Ἀπολύτως τίποτε! Ἀπ' ὅ-
 κρου εἰς ἄκρον τῆς Ἡπει-
 ρου, συμπεριλαμβανομένη
 καὶ τῆς πρωτευούσης αὐτῆς,
 ἐπικρατεῖ πλήρης ἀθήνη τοῦ
 ὑπερομίστου ἔργου τῆς πεν-
 τῆος τῶν Ἀδελφῶν Ζωσιμα-
 δῶν· Οἷα ἀγνωμοσύνη ἀξίη
 στεγναισθῆναι! Οἷα ἀνακοδη-
 σία!

Ἐάν οἱ Ζωσιμαῖδες ἡντι-
χουν νὰ ἔχουν ἰδικαιτέραν πα-
τριδα ἄλλην ἤτην Ἡπειρον,
καὶ ἄλλην πόλιν ἢ τὰ Ἰωάν-

νιν, τῶν ὁποίων οἱ περισ-
σότεροι ἀρχόντοι τῶν Ἰωαννί-
νων, οἱ ἐπικληθέντες χου-
λιᾶρες, ἀρχόντεψαν ἴσον ἐ-
θησχύρισαν, ἐκ τῆς διαχειρί-
σεως τοῦ Ζωσιμαίου Κληρο-
δοτήματος, οἱ ἐθνικοὶ οὐ-
τε εὐεργέται θὰ εἶχον καὶ
ἀνδριναγέας καὶ μείν μεγά-
λην τοπικὴν ἐφορτὴν ἀργίας
εἰς μνήμην αὐτῶν!

Ἄλλὰ δυστυχῶς ἐγεννήθη-
σαν Ἡπειρώται!

Αἰσχρός, καὶ αἰσχρός μέγα
 εἰς τὰ 45 σωματεῖα τῆς πό
 λεως Ἰωαννίνων, τὰ ἐξεγει
 ρομενα πάνοπλα γιὰ μιὰ
 θρωμοδοτικὴ ζώνα, ἢ ἄλλο
 τι ἐπυρσιώδες, καὶ ἀναίσθη
 τοῦνται πρὸ τῶν μεγάλων
 μαρτυρῶν τῶν μεγάλων Ζωσι
 μάδων!

Αὐτὴν τὴν στιγμήν πρὸς ἔ-
να καὶ μόνον συμπολίτην
στρέφω τὸ βλέμμα μου·
τὸν Ἐπιχμεινόνδρα Βέλλην!

Εἶθ' αἱ γοῦμαι καὶ μέγα αὖ
ἀφ' ὑπνίστου ἐν τῇ καρδίᾳ
τῶν Ἰωαννιτῶν καὶ ἐν γυναι
τῶν Ἑπειρωτῶν τὸ ὑπνώτ
τον αἶσθημα τῆς Ἑπειρωτι
κῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς
μεγάλους εὐεργέτας τῶν
τοῦ Ζωσιμάδου. Εἶθ'!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΣΗΤΗΜΑΤΑ

$$= |K_A| =$$

REGONOTA

Χθές περὶ τὴν 4ην πρωΐνην ὥραν
κακοθύροτος χεὶρ εὐθεὶς πῦρ ἐν τῷ
Δικαστικῷ Μεγάρῳ καὶ ἀκριβῶς ἐν τῷ
Γραφεῖῳ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Πολ.
Κωνσταντινίδη, ἐν ᾧ εὗρισκετο καὶ
τὸ προσωρινὸν Γραφεῖον τοῦ Ἀντι-
σαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν κ. Νικ. Γρα-
μίτου. Το πῦρ, μεταδοθὲν ἀκαριαίως
ἐξέπρησεν ὁλόκληρον τὸ τεράστιον
οἰκοδόμημα τοῦ ὁλοῦ τοῦ 2ου τριτοῦ
εἴχε καὶ πρὸ τριετίας περίπου.

Ἡ πυρκαγιά διήρκεσε μέχρι τῆς 7ης καὶ ἡμισείας, μεταβιλοῦσα το λαμπρὸν μέγαρον εἰς σωρὸν ἐρείπ-
λων, ἀπέναντι τῆς οἰκίας δὲν ἴσχυσεν
ἡ καλὴ θέλησις τῆς Χωροφυλακῆς,
ἐλθεῖν καὶ τῶν στοιχειωθεστέρων
μέσων τῆς καταστολῆς τοῦ παμφά-
γου πυρός.

Φαίνεται ὅτι ἀποδοξάσθησαν τὸ ἐμπρηστικὸν ἢ τὸ ἡξιοφάνιστον ὡς ἐπιμένον διχογραφίας ἐξηφανίσθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ πυρὸς αἱ σπουδαῖοι ἐραὶ τῶν διχογραφικῶν, ἦτοι ἡ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἀγάκου Πρόνοιου, ἡ τοῦ καταχρηστικῶς τοῦ Δημοτικῶς Ταμίου Φιλίππου Δάφλου καὶ ἡ τῆς Καθηβίας. τὰ καταστραφέντα Γραφεῖα εἶναι: τοῦ Πρωτοδικείου, τῶν ἀνακρισεων τῆς Εἰσαγγελίας, τοῦ Εἰρηνοδικείου τοῦ τουρκικοῦ κτηματολογίου τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Νομομηχανικοῦ τοῦ

